Hilli Arduin

Het geheim

Uitgeverij Eenvoudig Communiceren | **Lezen voor Iedereen**
www.eenvoudigcommuniceren.nl
www.lezenvooriedereen.be

Deze uitgave is een bewerking van de roman *Het geheim* oorspronkelijk gepubliceerd door Stichting Rupsje Regenboog in 2025.

Bewerking: Marian Hoefnagel
Redactie en vormgeving: Eenvoudig Communiceren

© 2026 | Uitgeverij Eenvoudig Communiceren, Amsterdam
Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Ook tekst- en datamining van deze uitgave is zonder schriftelijke toestemming van de uitgeverij niet toegestaan.

ISBN 978 90 8696 835 0
NUR 286

Hilli Arduin

Het geheim

In makkelijke taal

leeslicht

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen.

1968, Willemstad, Curaçao

De volleybal-wedstrijd

‘Hij kijkt naar me’, fluistert Shana.
‘Wie kijkt naar je?’, fluistert Kiki terug.
‘Hij, bij de deur. Die jongen met die rode pet. Niet kijken! Dan ziet hij dat je kijkt.’
‘Ik ga wel kijken. Ik wil hem zien.’
‘Nee, niet doen.’
Shana legt een hand op Kiki’s arm. Maar Kiki kijkt toch. Ze draait haar hoofd naar de deur.
‘Dat is geen jongen, Shana. Dat is een man’, zegt ze.
‘Ja, oké. Maar hij keek naar me’, antwoordt Shana.
‘Haha. Een oude man is verliefd op mijn vriendin!’, giechelt Kiki.
‘Houd je kop.’
Ze lachen zachtjes samen.
Dan klinkt er gejuich. Hun club heeft gescoord. Kiki en Shana juichen mee.

Shana ziet de man weer kijken.
‘Hij kijkt weer’, fluistert ze.
Ze gaat anders zitten. Met haar gezicht naar de man toe. Ze kijkt naar de klok die boven de deur hangt. Dan kijkt ze op haar horloge. En weer naar de klok. Alsof ze de tijd controleert.
‘Ik zie het nu ook’, zegt ze tegen haar vriendin.

‘Hij is wel oud. Hoe oud denk jij?’
‘50’, lacht Kiki.
Shana lacht met haar mee.

De deur van de sportzaal gaat open. Elle komt binnen. Kiki en Shana zwaaien naar hun vriendin. Shana kijkt nog eens naar de man met de pet. Hij is echt wel oud, denkt ze. Veel ouder dan de jongens van school.
Elle gaat naast haar vriendinnen zitten.
‘Shana is verliefd op een oude man’, zegt Kiki tegen Elle. Ze wijst op de man onder de klok. ‘Hij is zeker 40.’
‘Niet’, zegt Shana. ‘Hij is 25, misschien 30. En ik ben niet verliefd.’
‘Echt wel’, zegt Kiki.
De drie meisjes lachen. Ze juichen soms voor de volleybal-spelers. Maar ze hebben vooral lol met elkaar.

Na de wedstrijd gaan de drie vriendinnen naar de buurtclub. Ze lopen naar ‘hun’ plekje. Daar zitten ze altijd met hun vrienden.
‘Kijk, daar is je nieuwe vriend, Shana’, fluistert Elle.

De buurtclub: plaats waar mensen uit de buurt samenkomen.

‘Achter de bar, met zijn rode pet.’
‘Ja, die ouwe’, plaagt Kiki.
Shana haalt haar schouders op.
‘Kom, we gaan cola bij hem kopen’, zegt Elle. ‘Dan kun je hem van dichtbij zien.’
De vriendinnen trekken Shana mee naar de bar.

‘Wij willen drie cola’, zegt Kiki tegen de nieuwe barman.
‘Willen de dames ook een beker?’, vraagt de man.
Hij schenkt de cola in en kijkt naar Shana. Elle en Kiki pakken hun bekers van de bar. Shana krijgt haar beker van de man. Hij raakt even haar hand aan. Shana voelt haar hart bonzen. Ze draait gauw om en wil weglopen.
‘*Little lady* met je gele bloesje, je moet nog betalen. Ga niet weg’, zegt de barman.
Shana schrikt. ‘Ik weet dat ik moet betalen’, zegt ze dan. ‘Denk je dat ik dom ben?’
‘Nee, niet dom’, lacht de man. ‘Je bent mooi.’
Shana legt het geld op de bar. Dan loopt ze naar haar vriendinnen.
‘Meneer Roodpetje is verliefd op Shana’, plaagt Kiki.
‘Echt niet.’
‘Echt wel.’

Een week later

Het is vrijdag. De drie vriendinnen gaan weer naar de club. Shana loopt naar binnen. Ze kijkt meteen naar de bar.
'Hij is er niet', zegt ze tegen Elle.
'Wie?', vraagt Elle.
'Roodpetje natuurlijk', zegt Kiki lachend. 'Shana is toch verliefd?'
'Niet waar', moppert Shana.
Maar ze denkt: misschien is het wel waar. Misschien ben ik verliefd. Ik heb elke dag aan hem gedacht. Ik voelde zijn vingers weer tegen mijn hand. Ik hoorde zijn woorden: '*Little lady* met je gele bloesje, ga niet weg.' Zachte vingers, lieve woorden. Ja, misschien ben ik wel verliefd. Maar ik zeg niks tegen Kiki en Elle. Dan gaan ze vervelend doen.

Dillon komt bij de meisjes zitten. Ook andere jongens en meisjes komen erbij. Ze praten en lachen met elkaar. Het is echt leuk in de club.
'Wie is de nieuwe barman?', vraagt Shana zachtjes aan Dillon. 'Weet jij dat? Hij was hier vorige week. Met een rode pet op.'
'O, dat is Paco', weet Dillon. 'Mijn neef kent hem goed. Hij werkt hier zes maanden. Dan gaat hij weer naar huis.'

Shana knikt. Paco is een buitenlander.
Hij gaat weer terug naar huis. Ze moet niet meer aan hem denken.

Vrijdag, twee weken later

Shana loopt de club in en kijkt rond. Ze zoekt haar vriendinnen.
'Ha, little lady', hoort ze. 'Waar was je? Ik heb je gezocht.'
Shana voelt het bloed naar haar wangen gaan. Goed dat ik bruin ben en niet wit, denkt ze. Dan zou iedereen mijn rode wangen zien.
'Jij komt vandaag bij mij zitten', zegt Paco. 'Ik werk niet vanavond. Jij bent mijn gast.'
Hij pakt Shana's hand en zoekt een tafeltje. Daar schuift hij een stoel achteruit.
'Ga zitten, *my little lady*.'
Shana lacht. Ze voelt zich heel belangrijk.

'Ik ben Paco', zegt hij dan. Hij geeft haar een hand.
'Dat weet ik', antwoordt Shana. Oeps, denkt ze meteen. Fout antwoord.
'Ah, je hebt naar mij gevraagd', zegt hij lachend.
'Nee hoor. Dillon vertelde dat jij een vriend bent van zijn neef. En dat je in het buitenland woont.'
Paco zegt niets. Hij kijkt lief naar haar.
'Wat wil je drinken, Ponnetje?', vraagt hij.

Ponnetje: komt van het woord 'honnepon' en betekent 'lieveling'

Even later staat er een blikje cola op tafel, met een zak chips. Paco heeft een blikje bier.
'Hoe heet je, *my little lady*?', vraagt hij.
'Shana.'
'Dat is een mooie naam. Maar voor mij ben je Ponnetje.'
Hij wrijft zachtjes over haar hand. Shana voelt vlinders in haar buik.
Maar dan hoort ze haar vriendinnen: 'Hé Sha, ben je hier al lang?'
'Nee, ik ben hier net. Paco heeft een drankje voor me gehaald.'
De vriendinnen giechelen.
'Ik ga bij mijn vriendinnen zitten', zegt Shana tegen Paco.
Hij knikt. Paco staat op en schuift haar stoel achteruit. Dan pakt hij haar hand.
'Dag, Ponnetje', zegt hij.
Shana voelt zich een prinses. Blij loopt ze met haar vriendinnen mee.
'Shana is verliefd, verliefd, verliefd', zingen de vriendinnen.

Net betekent hier: nog niet lang

Verliefd?

De volgende weken zijn Shana en Paco veel samen. Ze lopen door het park. Ze zitten langs het water. En ze praten. Paco vertelt over zijn leven. Hij is lasser en werkt onder water. Dat is heel speciaal werk. Niet veel mensen kunnen dat. Daarom reist hij door het Caribisch gebied. Een paar maanden hier, een half jaar daar.
'Mis je je familie niet?', vraagt Shana.
Paco is even stil.
'Ja, soms.'
'En je familie?'
'Ze zijn het gewend.'

Shana vindt het fijn om met Paco te praten. Hij weet zoveel. Veel meer dan de jongens van haar leeftijd. Hij heeft altijd aandacht voor haar. Bij Paco voelt ze zich mooi. En een beetje volwassen.
'Kom, we gaan op dat bankje zitten', zegt Paco.
Hij slaat een arm om haar heen. Dan kust hij haar.

De lasser: iemand die stukken ijzer aan elkaar maakt

Het Caribisch gebied: een groep landen en eilanden tussen Noord- en Zuid-Amerika

Ze voelt zijn warme lippen. Ze ruikt zijn geur, mannengeur. Ze voelt ook zijn tong in haar mond. Ze kan bijna geen ademhalen.
Ze maakt zich los uit zijn armen. Het is allemaal te veel. Haar hart bonst bijna uit haar lichaam. Dit heeft ze nog nooit gevoeld.
'Ik moet gaan', zegt ze.
'Relax, *my little lady*. Ik ga je niet opeten.'
'Ja, maar ik moet nu echt gaan.'

Pas op, Sha

Kiki, Elle en Shana zijn net uit school. Ze praten over de lessen.
Dan vraagt Kiki ineens: 'Hoe oud is die Paco?'
Shana schrikt. 'Ik weet het niet.'
'Dat geloven wij niet', zegt Elle.
'Nou, goed dan. Hij is 27.'
'Neee, zo oud?', roepen Kiki en Elle.
'Dat is niet zo oud', vindt Shana. 'Hij is tien jaar ouder dan ik. Dat kan best. Mijn opa is twaalf jaar ouder dan mijn oma. En ze zijn al veertig jaar gelukkig getrouwd.'
'Dus je gaat met hem trouwen?'
'Nee, dat heb ik niet gezegd.'
'Wat bedoel je dan?'
'Paco is heel anders dan de jongens op school. Hij weet zo veel. Hij houdt de deur voor mij open. Hij noemt me Ponnetje en *my little lady*.'
'Pas op, Sha! Hij wil je in bed krijgen.'
'Niet waar. Zo is hij niet!'
'Hebben jullie gezoend?', wil Kiki weten.
'Een beetje ...'
Shana droomt weg. Elle en Kiki slaan allebei een arm om haar heen.
'Pas op, Sha. Echt, pas op!', zeggen ze.

Te ver gaan?

‘Je hebt sexy lippen. Weet je dat?’
Shana zuigt de cola door een rietje. Ze kijkt door haar wimpers naar Paco. Ze is verliefd. Echt verliefd, ze weet het zeker. Ze heeft dit nog nooit gevoeld.
‘Ponnetje, ik heb twee nieuwe stoelen gekocht voor mijn kamer.’
‘O, leuk. Welke kleur?’
‘Kom morgen bij me. Dan kun je ze zien.’
‘Waar dan?’
‘Gewoon, bij mij. In het appartement dat ik huur.’
‘Noop’, antwoordt Shana.
‘Waarom niet? Je bent mijn vriendin. We kennen elkaar langer dan een maand. Of ben je bang voor me?’
‘Ik ben niet bang. Maar ik ben nog nooit alleen geweest met een vriend.’
‘Ik ben niet *een* vriend. Ik ben *jouw* vriend.’
Hij pakt haar vast en kust haar. Zijn tong glijdt over haar lippen. Shana weet nu wat ze moet doen. Ze kust Paco terug, vol vuur.

Het rietje: een dun, hol buisje om mee te drinken

Noop: nee

Bij Paco

'Na school ga ik naar een reisbureau', heeft Shana tegen haar ouders gezegd. 'Voor een werkstuk aardrijkskunde.'
Maar ze staat voor het appartement van Paco. Ze klopt op de deur.
'Kom binnen, *my little lady*.'

Paco heeft alleen een korte broek aan. Zijn bovenlichaam is bloot. Shana durft niet naar hem te kijken. Hij pakt haar vast en kust haar. Ze is zenuwachtig. Heel erg zenuwachtig.
Het appartement is klein. Een kleine woonkamer, een heel klein keukentje, een badkamer en een toilet. Ze kan niet in de slaapkamer kijken, want de deur is dicht.
'Ga lekker zitten, Ponnetje', zegt hij.
Shana gaat op de bank zitten. Paco komt dicht tegen haar aan. Ze voelt zijn huid, ze ruikt zijn geur. Shana krijgt het warm en schuift een beetje weg.
'Ben je bang voor me?'
'Nee.'
'Wil je mijn slaapkamer zien?'
'Nee.'
'Kom nou mee, Ponnetje. Dan kun je Bugsy zien. Hij slaapt naast mij.'

Paco trekt haar op en kietelt haar. Dan duwt hij haar lachend naar de slaapkamer. Er staat een bed, een kast en een tafeltje met een foto.
'Wie zijn die mensen op de foto?', vraagt Shana.
'O, mijn zus met haar kinderen. Mijn zus is gescheiden. Nu zorg ik een beetje voor haar kinderen. Zij verdient niet veel.'
'Lief van je', vindt Shana.
Ze loopt naar Bugsy de Beer en tilt hem op.
'Wat een grote knuffel', zegt ze.
'Jij bent ook een grote knuffel', antwoordt hij. 'Een levende knuffel.'
Hij pakt haar vast. Ze voelt zijn blote bovenlijf. Ze ruikt zijn mannengeur. Hij kust haar overal. Shana voelt haar lichaam koken.
'Zullen we op bed gaan liggen?', fluistert hij.
'Nee.'
Ze gaat gauw naar de woonkamer.
'Ik moet gaan. Ik moet om 16:00 uur thuis zijn.'
'Jammer. Blijf je de volgende keer langer?'

De knuffel betekent hier: een speelgoedbeest